

+DBI / DANSK BIBEL INSTITUT

DBI—POSTEN

www.dbi.edu

#01 — Februar 2021

Ester

S.12

Dronning Ester er et forbillede
i at have tillid til Gud

INDHOLD

S. 03 — Økonomi

S. 04 — Nyt fra DBI

S. 05 — Vær tålmodig og stol på Gud

S. 06 — Kun den der kan faste, kan også feste!

S. 08 — Fællesskab – så langt enigheden rækker

S. 10 — Øje for øje? Eller vende den anden kind til?

S. 12 — At gå i tillid til Gud

S. 16 — Tæt kontakt

Månedens citat

”Lad os fastholde en behørig nærhed. Lad os ikke skubbe Gud på afstand, men lade evangeliet komme tæt på midt i vores skrøbelighed.

Jakob Olsen

DBI—POSTEN

Redaktion —

Rektor Børge Haahr Andersen, ansv.
Skr.leder Ellen Lodahl Pedersen, red.
Kontorfuldmgt. Dorte Klein, red.sekr.
Stud.theol. Mads Due
Stud.theol. Louise Høgild
Stud.theol. Johannes Heule
Stud.theol. Cecilia Harvey

Indlæg sendes til dbi@dbi.edu
DBI-posten sendes gratis til interesserede
ISSN 0906-825X

Design —

Chr Rahbek Olsen

Tryk —
Øko-Tryk

DBI / DANSK BIBELINSTITUT

Leifsgade 33, 6.
2300 København S
Tlf: 33135500 (Hverdage kl. 9-12)
Email: dbi@dbi.edu, www.dbi.edu
Giro 5 21 59 00
Reg. 3409 Konto 0005215900

DBI arbejder med bibelforskning og teologisk undervisning, hvor teologistuderende er den primære målgruppe. Formålet er at fremme bibeltro forkyndelse, undervisning og mission i Danmark og udlandet.

Formand Christian Lund Pedersen
Rektor Børge Haahr Andersen
Skr.leder Ellen Lodahl Pedersen
Studiekoor. Peter Greek Kofod

VI NÅEDE INDSAMLINGSMÅLET!

Af sekretariatsleder Ellen Lodahl Pedersen

Vi er meget taknemlige! Hjertelig tak for alle jeres store og små gaver i løbet af året og særligt i december!

Vi nåede godt nok ikke gavebudgettet for 2020, men vi fik 7.840.000 kr. i gaver, og dermed nåede vi det indsamlingsmål, som vi i slutningen af året havde sat som et sandsynligt behov for 2020. Det blev ikke et gavemæssigt rekordår som 2019. Faktisk fik vi ca. 240.000 kr. mindre. Men vores gode gæt er, at vi så nogenlunde har fået det, vi havde brug for. Om det bliver til over- eller underskud ved vi ikke endnu. Dels er der regninger, der stadig ikke er kommet (i skrivende stund), og dels kan vi først melde endeligt ud, når revisionen er overstået og regnskabet er godkendt.

HVORFOR ER DET IKKE ALTID NØDVENDIGT AT NÅ BUDGETTET?

Når vi lægger budget for et kommende år, så involverer det både præcis viden om en række udgifter samt en del kvalificerede gæt. Hvert efterår kigger vi så på de udgifter, vi på det tidspunkt kender for året, der næsten er gået – og så laver vi en prognose for, hvad vi tror, vi har behov for af gaver resten af året.

MINDRE GAVEBEHOV I 2020

I 2020 var denne prognose for gavebehov mindre end det gavebudget, vi havde lagt for 2020. Det skyldes en række særlige forhold – bl.a. betød coronanedlukningen i foråret, at vi ikke kunne rejse rundt og holde så mange møder, som planlagt. Også udgifterne til strøm og stipendier blev færre i 2020 – og dertil kom, at to lærere gik ned i arbejdstid i en periode. Disse og en række andre besparelser gjorde, at vi havde behov for færre gaver.

I 2021 kan vi ikke forvente ekstraordinære

besparelser. Derfor bliver 2021-budgettet en udfordring.

DBI SKAL IKKE TJENE PENGE

Vores mål er ikke at samle penge ind til et overskud – selv om det ville lune godt at have noget at falde tilbage på. Vores mål er at samle de gaver ind, som vi reelt har behov for. Derfor justerer vi gavebehovet, når vi kan se, at udgifterne er mindre.

PRØV AT FORDELE DIN GAVE OVER HELE ÅRET

Hvis du synes, at vi beder alt for meget om penge i december måned (og det er nok rigtigt), så vil vi gerne udfordre dig til at fordele din gave jævnt over hele året. Det kan du fx gøre med Betalings-service – du kan tilmelde dig på www.dbi.edu På den måde gør du det meget lettere for os at få overblik over, hvad vi kan regne med. Kontakt vores økonomimedarbejder Maria Popp Jensen mpj@dbi.edu eller 2526 5503 hvis du har spørgsmål!

NYT FRA DBI

DBI får et repræsentantskab og en bestyrelse

DBIs styrelse har gennem de sidste år diskuteret og nu også vedtaget en ny ledelsesstruktur, som trådte i kraft 1. januar 2021.

HER ER ÆNDRINGERNE

- Der vælges et repræsentantskab på 15-20 medlemmer (inklusive DBIs bestyrelse).
- DBIs bestyrelse skæres ned til 7 medlemmer mod tidligere 11-14 medlemmer.
- Forretningsudvalget afskaffes.

HVORFOR NY LEDELSESSTRUKTUR?

- En større gruppe i repræsentantskabet giver en bredere kontakt med DBIs landsomspændende bagland.
- En bredere ekspertise i beslutningsprocessen er i overensstemmelse med den bibelske tanke med at lade flere bibelske nådegaver komme i spil i ledelsesprocessen på DBI.
- Den nye struktur kræver færre arbejdsressurser af dem, der frivilligt engagerer sig i DBIs ledelse og virksomhed.

Læs mere på www.dbi.edu

pen, supportafdelingen, korttidsansatte, tidligere og nuværende studerende, frivillige hjælpere og rigtig mange mennesker i DBIs bagland vil gerne sige en stor og hjertelig tak for de første ti års stilfærdig og uhyre solid indsats til gavn for DBI. Som rektor har jeg ind imellem gået ind på Ellens kontor med sager, som var lidt for indviklede for sådan en som mig. Altid er jeg blevet mødt med konstruktiv vejledning og fået hjælp til at finde en vej frem. TAK.

10-års jubilæum

Af Børge Haahr Andersen, rektor

Hvordan det er muligt, at en indsamlingsorganisation og et uddannelsessted som DBI kan have så få ansatte i administrationen, så er en del af svaret Ellen Lodahl Pedersen, som den 24. januar 2021 har været ansat i ti år. Da Ellen blev ansat, havde DBI en hjemmeside. I dag har vi tre plus en livlig aktivitet på Facebook. Siden 2011 er DBI vokset med flere lærere, flere bacheloruddannelser, større budget. Hver gang er der faldet mere arbejde af til Ellen. Hun har løst alle disse opgaver med stort overblik, stor dygtighed og en imponerende flid. Før DBI havde en bacheloruddannelse i praktisk teologi, fik mange studerende en uddannelse i skriftlig kommunikation ved at være med i DBI-postens redaktion eller i mundtlig formidling af DBIs hjertesager via informationsudvalget.

Bestyrelsen, forretningsudvalget, lærergrup-

Vær tålmodig og stol på Gud

Af Filip Peters-Lehm Eero, sognepræst i Lindehøj Kirke

Som troende er det trygt at vide, at Gud ved bedst.

Det syntes som utroligt lang tid siden, at jeg sad ved min læseplads på DBI med udkig til en baggård ved Kultorvet. Jeg havde ikke ligefrem regnet med, at jeg skulle læse teologi. Faktisk sagde jeg ofte til Gud, at han måtte bestemme, hvad jeg skulle studere, bare det ikke blev teologi, for det lød alt for kedeligt med hebraisk, latin og græsk! Men på en KFS-påskelejr oplevede jeg pludselig til min store overraskelse et meget tydeligt kald til at skulle læse teologi på DBI, og efter meget modstand befandt jeg mig sommeren efter som studerende på DBI.

PLADS TIL MIG

Jeg kan ikke ligefrem påstå, at jeg kom til at elske hebraisk, latin eller græsk. Men jeg elskede til gengæld at være studerende på DBI. Så mange skønne mennesker samlet på et sted, og der var også plads til mig. Jeg er DBI dybt taknemlig for alle de mange gode år, jeg fik der. Og også dybt taknemlig over, at Gud kaldte mig, for Gud ved bedre end os selv, hvor vi passer ind.

VÆR TÅLMODIG

I ordsprogenes bog 19,21 står der: "Mennesker lægger et utal af planer, men det er Herrens planer, der lykkes". (Bibelen på hverdagsdansk). Som troende er det trygt at vide, at Gud ved bedst. Han vil i sidste ende gennemføre sin plan. Men vi må være tålmodige.

Efter studiet var jeg arbejdsløs i en toårig periode. Jeg fik dog et år som præst med løntilskud i Vestre Fængsel, men jeg skulle være tålmodig og vente på en fast stilling.

Til min store glæde kunne min kone og jeg i

efteråret 2014 byde velkommen til vores første discipelskolehold i Det Danske Hus i Israel. Det blev til tre givende år. Igen var der utroligt mange søde mennesker, spændende ture i landet og masser af bibelundervisning.

GUD VED BEDST

Hjemvendt til Danmark skulle vi igen være tålmodige og stole på Gud, for vi vidste ikke, hvor vi skulle bo, da vi landede. Det blev så til en kolonihave i Herlev de første par måneder. Herlev er en by, der er kommet til at betyde meget for os, for her fik jeg ikke lang tid efter et vikariat som sognepræst i Lindehøj kirke. Dette vikariat blev forlænget omkring 9 gange, men for omkring to år siden blev jeg så endeligt fastansat. Jeg må bare igen sige, at Gud ved, hvad der er bedst for os, for jeg elsker at være, hvor han har placeret mig! Vi kan stole på Gud, han ved bedst.

Kun den der kan faste, kan også feste!

At faste er at afstå fra noget en tid for et højere formåls skyld. Det er den, der mister noget, der vinder noget.

Af sognepræst Flemming Baatz Kristensen

Vi går glip af noget væsentligt i livet, hvis vi ikke på en eller anden måde faster.

Vi kender til at faste forud for operationer. Muslimer, jøder, katolikker og ortodokse faster også – og det samme gør protestantiske kristne af og til. Men det er ikke mit indtryk, at ret mange af os lutherske her til lands faster på den måde, at vi frivilligt afstår fra noget, som i sig selv er ok, for et højere formåls skyld.

I tiden op til påske møder vi fastens dimensioner som en rensende forberedelse. Folkekirkens Nødhjælps indsamling fx minder os om at dele med andre. Gør du det? Hvorfor ikke? Fordi vi er bange for gerningsretfærdighed? Smed vi bare barnet ud med badevandet efter reformationen, eller skyldes det bare dansk luthersk magelighed?

Vi er udfordret! Vi ser efterhånden flere praktisere faste. Vi tænker i helheder; mennesket er en enhed af krop, sjæl, ånd. Vi går mere op i sundhed. Og skal vi være sunde, skal vi have gode vaner og ikke forspise os. Men der er forskel på hverdag og fest – og vi kan ikke feste altid. Kun den kan feste, som også kan faste.

Åndelige discipliner er i gang med at få en renaissance. Hvor en levende tro slår igennem, bliver man i dag ofte åben for at faste. Flere steder begynder man at markere Askeonsdag, fastens begyndelse, hvor fastetemaet er centralt.

Bibelen gør op med misbrug af faste. Men den taler også om fastens dage (MARK 2,19), som en kristen indimellem forudsættes at gå ind i. Paulus fastede selv ofte (2 KOR 11,27) og de første kristne fastede, når de stod over for vigtige afgørelser (APG 13,2-3; 14,23). Fasten var en vigtig del af de troendes liv i bøn (LUK 2,37).

HVAD ER FASTE I KRISTEN FORSTAND?

Fasten har aldrig en værdi i sig selv. Den er faktisk ikke for den slanke linjes skyld. Dog er vores krop et tempel for Helligånden, så vi skal jo behandle den ordentligt. At faste er at afstå fra noget en tid for et højere formåls skyld, så vi ikke skal blive bundet af noget. Fasten skal være til gavn for andre. Den skal styrke os i bøn, i åndskampen (MARK 9,29; N: NOTEN I DO 92) og meditationen over Guds ord. Den skal klæde os på til at leve mere intenst som mennesker og kristne.

IKKE HVIS, MEN NÅR

I Matt 6,16-21 taler Jesus om faste:

”Når I faster, må I ikke gå med dystre mine som hyklerne. For de gør deres ansigt ukendeligt, for at det skal være kendeligt for mennesker, at de

faster. Sandelig siger jeg jer: De har fået deres løn. Men når du faster, så salve dit hoved, og vask dit ansigt, så du ikke faster synligt for mennesker, men for din fader, som er i det skjulte. Og din fader, som ser i det skjulte, skal lønne dig.”

Jesus siger: ’når’ I faster – og ikke ’hvis’. Så i hans optik hører fasten med til livet. Men han ser også faren ved, at fasten bliver udvendig, og at vi gør os til af det over for andre. Nej, faste er en hemmelighed, som den enkelte har med Gud, en indre sag. Og det skal være en glæde at faste. Vi skal klæde os på til fest, når vi faster! I fasten gør vi op med rigdomsdyrkelse og dennesidighed i iver for at finde de bestående værdier. Gud sørger for, at vi får velsignelse ud af vores faste.

HVORDAN FASTER VI?

Jesus og Ny Testamente har ikke givet os nogle forskrifter, men i lyset af Bibelen og kristen erfaring kan vi overveje fx disse forhold:

- Ingen siger, at vi skal faste fra mad og drikke. Det kan vi gøre i et vist omfang.
- Men hvad med at holde fjernsynet og radioen lukket en tid, drosle ned på de sociale medier, droppe musikken i ørerne, søge stilheden og fordybe sig i Bibelen eller læse en væsentlig bog i stedet for?
- Tænke mit liv efter: Hvordan har jeg det? Hvordan har jeg det i forhold til Gud og min næste?
- Faste har med meditation, indlevelse og bevidsthed at gøre. Fasten er et led i ”Øvelser i livsmod, livslyst, selvbesindelse og i at vandre med Gud” (Kristuskransen).
- Man kan skrue ned for sit eget blus og i stedet give mere til andre, fx fasteindsamlingen. Eller tid: Hvem skal jeg besøge, maile til, ringe op, invitere...
- Man kan gå til skrifte i fastetiden. Gå ind i en renselse. Få gjort op med forkerte og syndige ting i sit liv.
- Man kan pålægge sig selv en enkel form for faste fra askeonsdag til påskelørdag.

Men man skal ikke faste om søndagen. Der fester vi for Jesus, og han er iblandt os. Det er bryllupstid (MARK 2,19). Det kan også nogle gange være rigtigt at bryde fasten for glædens skyld. Fx hvis man indbydes til et bryllup i fastetiden. Ingen faster, når der er bryllup! Men ellers er fasten en god tradition, som kunne være nyttig at gøre til en del af ens kristne livsførelse.

Fællesskab — så langt enigheden rækker

Hvem kan vi samarbejde med og have forkyndelsesfællesskab med?

Af Børge Haahr Andersen, rektor på DBI

Et af de spørgsmål, vores studerende altid får, når de går fra studielivet til arbejdet som præst, kirkelig ansat eller missionær, er: Hvem vil du samarbejde og have forkyndelsesfællesskab med? Mange af os er medlemmer af den læremæssigt brede folkekirke. Andre er organiseret i selvstændige vækkelsesbevægelser eller frimenigheder. En del af disse er inspireret af evangeliske, ikke-lutherske kirker, og derfor påvirkes de af en teologi med et noget andet læreindhold. Endelig er den katolske og den ortodokse kirke voksende og tiltrækker mange, fordi disse gamle kirker ikke virker så sekulariserede som den folkekirkelige hovedstrøm.

Vi har et bibelsk kald til at elske den kristne bror eller søster, som tror på Kristus. Og samtidig et kald til at holde fast ved det, som Paulus kalder

den sunde lære og et sundt kristent liv. Hvordan gør vi det i en kirkelig kontekst med mange røster? Dette spørgsmål kan der ikke svares kort og fyldestgørende på. Men jeg vil give nogle grundlæggende pejlemærker.

ENIGHED OM DET CENTRALE I TROEN OG ETIKKEN

Da jeg i foråret 1992 søgte præsteembede, fik jeg igen og igen spørgsmålet: Hvem vil du samarbejde med, hvis du bliver ansat som præst? Mit svar dengang og i dag er, at jeg vil samarbejde med alle, der bekender den apostolske trosbekendelse og tager dens ord for pålydende. Hvis man fornægter en skabende og opretholdende Gud, jom-

frufødsel, Jesu død i vores sted, Jesu legemlige opstandelse og Jesus som dommer over levende og døde med to mulige udgange – så er der ikke grundlag for en fælles gudstjenestefejring. Når vi med gudstjenesten holder vores ugentlige opstandelsesfest, så må vi i forkyndelsen kunne tone rent flag om de grundlæggende trossandheder og det liv, der følger med dette.

I dag vil jeg derudover tilføje, at der også skal være enighed om den grundlæggende forståelse af de ti bud, sådan som de udtrykkes i Luthers lille katekismus. Er vi fx uenige om ægteskabsforståelsen, sådan at vi sidestiller ægteskabet mellem to samkønnede med ægteskabet mellem mand og kvinde, så er vi uenige om, hvad grundpillen i vores samfund og i vores kirke skal være. Den, som vil praktisere en etik på tværs af ægteskabet mellem mand og kvinde, må møde et kald til at vende om og ændre sit samvittighedsmæssige kompas.

Så længe vi er uenige om dette i folkekirken, kan vi ikke bare holde gudstjeneste sammen. Hvor den ene vil forkynde: Fortsæt ligeud under Guds velsignelse, så vil den anden sige: Vend om og modtag Guds tilgivelse og hjælp til at finde hans vilje. Vi kan naturligvis samarbejde om fordelingen af de praktiske opgaver og måske også om forskellige diakonale opgaver uden for kirkens rum. Men forkyndelsesfællesskabet vil være brudt.

Bibelen har et centrum både hvad angår troen

og etikken. Vi må fortsætte samtalen om de ting, vi ser forskelligt på. Men vi kan ikke have forkyndelsesfællesskab med dem, som lærer anderledes om troen og livet end Jesus og apostlene lærte os.

TRE VIGTIGE SONDRINGER

Paulus lærer os at sondre mellem:

- Sandt og falsk. Hvis nogen forkyn-der en falsk Kristus, som ikke er død som stedfortræder eller er opstået i kød og blod, så skal vi holde os fra denne forkyndelse og ikke sammenblende den med en sand Kristusforkyndelse.
- Rigtigt og forkert. Troen er altid virksom i handling. Tro og liv hænger sammen, og en vedvarende ulydighed mod Jesu discipelforkyndelse og de apostolske formaninger er et tegn på en afvej fra den rette lære.
- Væsentligt og uvæsentligt (FIL 1,10). En del af de emner, som kristne i Danmark ser forskelligt på, har nok berøring med Bibelen, men er samtidigt emner, hvor kristne kan skønne forskelligt (FX 1 KOR 3,3-8). Dette må vi give plads til, sådan at den kristne storfamilie holder sammen, så længe det ikke er troens centrum og troens centrale liv, der er uenighed om.

MILD ELLER SKARP

”Et kættersk menneske skal du bortvise” (TIT 3,10), siger Paulus det eneste sted i NT, hvor ordet ’kætter’ er brugt. Sammenhængen viser, at det er en profileret vranglære, som taler og handler anderledes om troens centrale indhold og det kristne liv. Her er Paulus skarp og konsekvent. Men indadtil i menigheden taler Paulus om at ”i rettesætte med mildhed” (2 TIM 2,25). Det betyder, at vi må have en mild tålmodighed i forhold til dem, der er i menigheden eller er på vej ind i den. Men vi skal være tydelige og skarpe overfor dem, som prøver at forføre de kristne væk fra det centrale i evangeliet.

DET VIGTIGSTE

”Om nogen elsker mig, skal han holde fast ved mit ord”, siger Jesus i Joh 14,23. Det vigtigste for os er at være så fortrolige med Guds ord, at vores tro hviler på et fast fundament. Den menighed, som elsker Jesu ord, har de grundlæggende pejlemærker, der gør det muligt at finde vejen frem.

For uddybning: Se <http://emission.net/index.php/emission/article/view/66/67>

ØJE FOR ØJE? ELLER VENDE DEN ANDEN KIND TIL?

Hvordan skal vi som kristne reagere på uret?

Af Carsten Elmelund Petersen,
lektor i systematisk teologi på DBI

Det er en udbredt misforståelse, at princippet i Moseloven om ”liv for liv, øje for øje og tand for tand” (2 MOS 21,23F.) er et hævnmotiv. Det er forkert. Teksterne viser, at det er et princip, som lederne i Israel skulle handle efter, sådan at kompensationen for en ulykke eller straffen for en forbrydelse stod i et rimeligt forhold til skaden, der var sket.

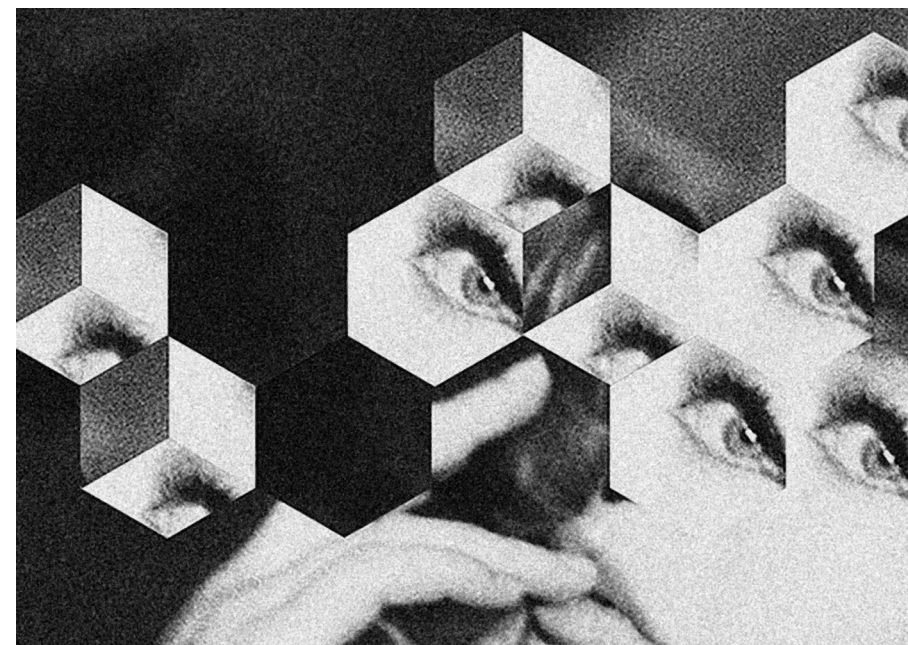
Men hvordan skal vi så forstå Jesu ord om at vende den anden kind til (MATT 5,39)? Er Jesus i modstrid med Moses? Næppe! Jesus bekræfter Moses, når han siger: ”For den dom, I dømmes med, skal I selv dømmes med, og det mål, I måler med, skal I selv få tilmålt med” (MATT 7,2).

VEND KINDEN TIL, HVOR DER ER TILLID

Jesus siger jo, at man skal tilgive 77 gange (MATT 18,22). Men skal man altid vende den anden kind til? Nej, Jesus lancerer ikke en underkastelses-

strategi, så ondskaben får mere magt. Man skal huske på, at Gud fra syndefaldets dag og frem til dommens dag fører et opgør med synden i verden. Det opgør kulminerede med Jesu død på korset, men det føres fortsat i verden og i de kristnes liv.

Ordene om at vende den anden kind til er sagt af Jesus til disciplene i en specifik sammenhæng i Bjergr prædiken. De kan ikke bruges i samfundet, men har adresse til disciple af Jesus, som lever i et fællesskab med tillid og kærlighed. Der kan man sagtens leve med enkeltstående dumheder fra en anden. Men hvor den gensidige tillid brydes ned, er det ikke længere muligt. Et eksempel er Paulus, der ikke længere havde tillid hos sine tidligere jødiske trofæller, og som var meget tæt på at blive lynchet af dem på tempelpladsen. Så indankede han sin sag til højesteretsinstans, kejseren i Rom (APG 25,10-12). Hvorfor vendte han ikke bare den anden kind til? Fordi tilliden mellem ham og hans tidligere trofæller

var brudt ned. I stedet fik Paulus mulighed for at forkynde for jøder, grækere og romere, at de skulle omvende sig til Gud og gøre de gerninger, som omvendelsen kræver (APG 26,20).

Dem, der følger Jesus efter, kan blive udsat for forskelsbehandling, diskrimination, udstødelse og forfølgelse. I så fald lider de Kristi forsmædelse. Lidelsen er påført pga. troen på Jesus Kristus. Der kan være mange situationer, hvor det at vende den anden kind til, kan vække til besindelse og omvendelse for de onde. Peter giver et ekko af Bjergr prædiken, når han skriver: ”Hvis I bliver hånet for Kristi navns skyld, er I salige, for herlighedens ånd, Guds ånd, hviler over jer. Men ingen af jer må lide som morder eller tyv eller forbryder eller for at gå andres ret for nær; men hvis nogen lider som kristen, skal han ikke skamme sig, men gøre Gud ære med det navn” (1 PET 4,14-16). I den henseende er det bedre at lide uret end at gøre uret.

NÅR TILLIDEN MANGLER

Ordene om at vende den anden kind til har dog en dårlig virkningshistorie, som i nogle tilfælde har legitimeret vedholdende ondskab. Nogle mennesker kan ikke tage imod relevant kritik. Nogle er så stolte, at de aldrig kan sige ”Undskyld!” eller ”OK, jeg trækker mine ord i mig igen”. Det er for dem et ubærligt tab af ære. Andre har lært at give en uforbeholden undskyldning – men

fortsætter ufortrødent med det forkerte. Det er den falske anger! Ordene om at vende den anden kind til og om at tilgive 77 gange er lette at misforstå, så seriekrænker og seriesvindlere har kunnet udnytte godtroende kristne.

Paulus sondrede mellem sand anger, der fører til omvendelse, og falsk anger. Han skriver, at bedrøvelse efter Guds vilje virker omvendelse til frelse, som ikke fortrydes, men bedrøvelse i verdens forstand virker død (2 KOR 7,9-10). Uden anger ingen tilgivelse! Uden omvendelse ingen frelse! Jesus lancerer ikke en ny underkastelsesstrategi, hvor løgnere, bagtalere, krænker, overgribere og voldsmænd kan få frit lejde til at fortsætte. Dem, som ikke billedligt vil ofre sit højre øje og højre hånd, når det er til forargelse for andre (MATT 18,8-9), skal ikke mødes med den anden kind.

Der er et dybere lag i de bibeltekster, hvor øjne og kind bruges som billede på vores holdninger og handlinger. Når Jesus siger, at vi skal vende den anden kind til, så er det for, at vi skal vise imødekommethed og ikke hænge os i bagateller. Men det betyder ikke, at det er forbudt at komme med berettiget kritik, og det betyder heller ikke, at man skal afstå fra at sige til mennesker, at de skal omvende sig, når de lever i synd. Det vil være et større svigt.

At gå i tillid til Gud

Hvad har dronning Ester, Jesus, du og jeg tilfælles? Vi lever i hver vores tid og i hver vores kulturer, men vi har noget grundlæggende tilfælles – Guds trofasthed.

Af Martha Væggemose, master i teologi og mission

Vi kender dronning Ester som en af de helt store heltinder og som de fleste helte, levede hun i en periode under meget pressede omstændigheder.

Ester var indvandrer og forældreløs¹, hun blev kronet til dronning og indtog sidenhen en af landets betydeligste positioner. Men hun oplevede også at befinde sig ansigt til ansigt med døden sammen med sin slægt og hele sit folk.

Ester levede i et multikulturelt samfund i den persiske hovedstad, Susa, side om side med andre folkegrupper, der også var ført i eksil². Jødernes ærkefjender, amalekitterne, var også en del af dette samfund, og det ser ud til, at alle vidste, at jøder og amalekitter hadede hinanden³. Dronning Ester forsøgte således længe at holde sin identitet skjult for sin mand og andre omkring sig⁴, da det at bekende sin nationalitet og sit slægtskab kunne give hende vanskeligheder. Men hvad gjorde så, at Ester turde træde i karakter og gå ud af sit skjul?

En del af forklaringen skal vi finde i Bibelens billede af Gud, der siger, at Gud kan give et menneske den visdom, der behøves i en given situation, og at han er den eneste, der er tilbøjelig til at redde det menneske, han elsker, ud af døden⁵.

AT VILLE VÆRE EN DEL AF LØSNINGEN

Vi læser også, at Ester og hendes værge, Mordokaj, var oldebørn af Kish, kong Sauls far. Denne sociale arv kan have givet dem den nødvendige viden, de havde brug for, for at kunne begå sig i magtens korridorer og særligt i mødet med Haman, der blev kongens højre hånd. Haman var en ærgerrig amalekit, der med stor sandsynlighed nedstammede fra kong Agag, den konge, som Saul tog til fange og profeten Samuel dræbte for Herrens ansigt⁶. Det kunne se ud til, at også gammelt nag brød ud i lys lue, da Mordokaj nægtede at kaste sig på knæ for Haman. Haman tillod sig nemlig efterfølgende at anklage ikke kun Mordokaj, men alle jøder i det persiske rige for ikke at følge kongens befalinger og dernæst at give dette som begrundelse for deres udryddelse⁷.

Esters skæbne blev nu at redde sig selv, Mordokaj og alle andre jøder i Persien. Hun fik brug for visdom og Guds indgriben og indkaldte derfor sine hofdamer og alle jøder i Susa til at faste sammen med sig i håb om, at Gud ville høre deres klage og afværge deres udryddelse. Efter tre

dages faste ville hun så skride til handling og søge foretræde for kongen⁸.

At træde uindbudt frem for kongen kunne medføre dødsstraf for enhver, der gjorde forsøget – også for Ester. At afsløre sig selv som jøde kunne nu også betyde døden for hende, men Mordokaj mindede hende om, at hun måske havde fået sin position af en grund, og skulle Ester stikke halen mellem benene og blot forsøge at redde sit eget skind, så var Mordokaj sikker på, at Gud nok skulle finde en udvej og redde sit folk⁹.

ELSKET OG VILLET

Med sit liv og sin dronningetitel minder Ester om, hvordan Gud kroner hver enkelt af os med liv og værdighed¹⁰, at vi er elskede og agtede af kongernes konge, uanset om vi kender vores værd, om vi synes, vi er helt almindelige eller måske helt forkerte. Gud elsker det, han har skabt, og vi behøver ikke at frygte eller at skjule, hvem vi er over for vores konge¹¹.

Jesus kendte ligesom Ester til, at døden ventede ham med større sandsynlighed end noget som helst andet, men han vidste ligesom hende også, at han var Guds bedste bud på løsningen på menneskets værste problem – adskillelsen fra Gud selv. Ligeledes vidste Jesus også som Ester, at hans fjende var stor, men at Gud er større. Begge vovede de at stole på Gud midt i det svære, og på trods af synlige omstændigheder, oplevede de begge at få livet igen.

Må 2021 også blive et år, hvor vi (be)kender vores høje værd, stoler på Guds trofasthed og genoprejsning, så vi tillidsfuldt går ud i verden for at være en del af løsningen på det, Gud sender på vores vej.

1 Ester 2.5-7

2 Ester 2.5-6

3 Ester 3.2-4

4 Ester 2.19-20

5 Ords 15.33-16.1; Dan 3, 6

6 1 Sam 15.8; Ester 3.1

7 Ester 3.5-6. Anklagen vil typisk ikke stemme med de anbefalinger profeten Jeremias tidligere sendte afsted til de landflygtige i Babylon. "Stræb efter lykke og fremgang for den by, jeg førte jer bort til, og bed til Herren for den; går det den godt, går det også jer godt." (Jer 29.1-7). Blot måtte de ikke tilbede andre guder eller handle i uoverensstemmelse med Guds lov, se Dan 3 og 6.

8 2 Sam 12.15b-23; Ester 4.15-17, 9.31

9 Sl 103, 108

10 Sl 8.4-10; Ester 2.17-18

11 Vi kan lade figenbladene falde. (Magnus Malm. "Bag Billedet". Boedal. 2004.)

penta byg a/s

*Stor
erfaring,
høj
kvalitet*

Januarkursus og
prækonference
om klima

er udsat til senere
på grund af
covid-19-restriktioner

Information om
nye datoer følger

eMissio

Gratis online tidsskrift om teologi

I onlinetidsskriftet eMissio kan du læse aktuelle artikler om forskning i teologi og mission formidlet på en forståelig måde.

www.dbi.edu/emissio-online-teologi/

**TRO
BETYDER
FAKTISK
EN DISSE**

Om Gud er lllllllleee elleeer stoor for dig. Ja taaak! Vi dyrker troen i det lille og i det store fællesskab. Med plads til alle spørgsmål. Så; tro og tvivl trygt hos os.

Også derfor ... #dufårguldmedhjem

**tjek
djurslands.dk**

ij djurslands
efterskole

ProcessManager SURVEY SERVICE

Kundetilfredshed – Medarbejdertilfredshed –
Arbejds miljø – Sikkerhedskultur – 360° lederanalyse

	REGULAR Første gang 15.000 kr. Efterfølgende gange 12.000 kr.	BUSINESS Første gang 25.000 kr. Efterfølgende gange 18.000 kr.	PREMIUM Første gang 35.000 kr. Efterfølgende gange 22.000 kr.	
Spørgeskema				
» Tekst	Standard	Tilrettet	Individuelt	
» Sprog	1	2	3	
» Logo	✓	✓	✓	
» Baggrundsbillede		✓	✓	
» Billede/video		✓	✓	
» Indflettede data			✓	
» Hop & betingelser			✓	
Gennemførelse				
» Tekst	Almindelig	HTML	HTML	
» Respondenter	100	500	1.500	
» Baggrundsvariable	1	2	3	
» Påmindelse(r)	1	1	2	
» E-mail, eller	✓	✓	✓	
» Link	✓	✓	✓	
» PC	✓	✓	✓	
» Tablet		✓	✓	
» Smart Phone		✓	✓	
» Online statistik		✓	✓	
Analyse				
» Gennemførelse	✓	✓	✓	
» Frekvens	✓	✓	✓	
» Benchmark		✓	✓	
Rapportering				
» Excel/Word rådata	✓	✓	✓	
» PowerPoint præsentation		✓	✓	
» Online		✓	✓	

Priser er i danske kroner og eksklusiv moms.

Online spørgeskemaer på alle platforme samt konsulentrådgivning.

Ring eller skriv for en helt uforpligtende drøftelse!

ProcessManager ApS | www.process-manager.dk | T 40 84 44 41 | M info@process-manager.dk

Tæt kontakt

Af Jakob Valdemar Olsen, lektor i religionsfilosofi på DBI

Den ofte bekymrede Søren Brun siger til Nuser i Radiserne: "En dag skal vi alle dø." Og Nuser svarer: "Ja, men alle de andre dage skal vi det ikke."

BEHØRIG AFSTAND

Der er meget, der kan få os til i praksis at glemme Nusers pointe. Vi har i snart et år talt om behørig afstand. Baggrunden for det har påvirket os alle; nogle mere end andre, men alle er berørt. Det, der lurar i baggrunden, er frygten for sygdom og død. Konsekvensen af de forbehold, vi tager i vores omgang med hinanden, kan af og til opleves som en afstand mennesker imellem, hvor dødens mulighed og realitet kan fylde i bevidstheden. Faren ved afstand er isolation, ensomhed og nervøsitet. Og for nogle bliver det også en oplevelse af afstand til Gud. Alle kommer på behørig afstand, så selv Gud bliver fjern, uvirkelig, kunstig. Livet forsvinder mellem fingrene på os.

BEHØRIG NÆRHED

Midt i den erfaring har vi brug for at fremhæve behørig nærhed. Der er en nærhed, om det

er livet om ikke at miste. Det værste er ikke at dø. Døden er et vilkår for os alle. Det værste er at miste livet. Lad os derfor fastholde en behørig nærhed, lad os ikke skubbe Gud på afstand, men lade evangeliet komme tæt på midt i vores skrøbelighed. Lad os være opmærksomme på veje og muligheder, hvorved vi kan fastholde fællesskabet med mennesker og Gud, så vi ikke mister det umistelige. Og lad os søge det fællesskab, hvori evangeliets liv kan blive nært og virkeligt for os, for at han, som er Livet, kan være en del af vores liv.

Tak for

- At vi fik de gaver, vi havde brug for i 2020
- At de studerende er kommet flot igennem eksamen
- At vi fortsat kan arbejde, selvom det meste sker online

Bed om

- At de studerende holder modet oppe
- At vi ikke mister håbet
- At vi kan gennemføre en forsvarlig undervisning